

روابط ساختاری بین استادهای علی، هیجان‌های پیشرفت و خودنظم‌جویی تحصیلی در دانشجویان

زینب فلسفین: دانشجوی کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران، ایران.

* امید شکری: (نویسنده مسئول)، عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.oshokri@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۹/۲۷ پذیرش اولیه: ۱۳۹۴/۱/۲۷ پذیرش نهایی: ۱۳۹۴/۹/۲۱

چکیده

پژوهش حاضر با هدف آزمون نقش میانجیگر هیجان‌های پیشرفت در رابطه استادهای علی و خودنظم‌جویی تحصیلی انجام شد. ۲۷۰ دانشجو (۹۳ پسر و ۱۷۷ دختر) به مقیاس هیجان‌های پیشرفت (پکران، گوئن و پری، ۲۰۰۵)، پرسشنامه سبک استادی (پیترسون، سیمل، بی، آبرامسون، متالسکی و سلیگمن، ۱۹۸۲) و مقیاس خودنظم‌جویی تحصیلی (ریان و کائل، ۱۹۸۹) پاسخ دادند. در مطالعه حاضر، به منظور آزمون روابط ساختاری بین استادهای علی، هیجان‌های پیشرفت و خودنظم‌جویی تحصیلی از روش آماری مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. نتایج نشان داد که رابطه بین استادهای علی مثبت با هیجان‌های پیشرفت مثبت، مثبت و معنادار و با هیجان‌های پیشرفت منفی، منفی و معنادار؛ رابطه هیجان‌های پیشرفت مثبت با خودنظم‌جویی تحصیلی مثبت و معنادار و رابطه هیجان‌های پیشرفت منفی با خودنظم‌جویی تحصیلی منفی و معنادار بود. همچنین، نتایج نشان داد که الگوی مفروض واسطه‌مندی هیجان‌های پیشرفت مثبت و منفی در رابطه استادهای علی و خودنظم‌جویی تحصیلی با داده‌ها برازش مطلوبی داشت. علاوه بر این، نتایج نشان داد که در هر دو مدل واسطه‌مندی هیجان‌های پیشرفت مثبت و منفی، تمامی وزن‌های رگرسیونی از لحاظ آماری معنادار بودند و در مدل‌های واسطه‌مندی هیجان‌های پیشرفت مثبت و منفی به ترتیب ۲۵ و ۲۱ درصد از پراکنده‌گی خودنظم‌جویی تحصیلی تبیین شد. نتایج مطالعه حاضر با تأکید بر واسطه‌مندی هیجان‌های پیشرفت مثبت و منفی به طور تجربی از آموزه‌های نظریه استاد به عنوان یک نظریه شناختی انگیزش پیشرفت تحصیلی حمایت کرد.

کلیدواژه‌ها: استادهای علی، خودنظم‌جویی تحصیلی، نظریه استاد، نظریه کنترل - ارزش هیجان‌های پیشرفت.

Journal of Cognitive Psychology, Vol. 2, No. 2, Summer 2014

Structural Relationships between Causal Attributions, Achievement Emotions and Academic Self-Regulation among University Students

Falsafin, Z. BS student of Azad University, Branch of Center, Tehran, Iran.

* Shokri, O. (Corresponding author) Assistant Professor, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.
oshokri@yahoo.com

Abstract

This study examined the mediating effect of positive and negative achievement emotions on the relationship between causal attributions and academic self-regulation among university students. On a sample consisting of 270 students (93 male 177 female) were administrated the achievement emotion questionnaire (Pekrun, Goetz & Perry, 2005.), attribution style questionnaire (Peterson, Semel, Beayer, Abramson, Metalsky & Seligman, 1982) and academic self-regulation scale (Ryan & Connell, 1989). Structural equation modeling was used to assess the mediating effects model of achievement emotions on the relationship between causal attributions and academic self-regulation. Results showed that there is a positive significant correlation between adaptive attribution style with positive achievement emotions and a positive significant correlation between nonadaptive attribution style with negative achievement emotions and positive significant correlation between positive achievement emotions with self-regulation and negative correlation between negative emotions and academic self-regulation. Results also indicated that the relationship between adaptive and non-adaptive attribution styles and academic self-regulation by positive and negative achievement emotions is mediated. All of the regression weights in the both models were statistically significant and in the the mediating model of positive and negative achievement emotions, models' predictors accounted for 25 and 21 of the variance in academic self-regulation, respectively. In sum, the results emphasising on the mediating role of achievement emotions, provide further support for the attribution theory.

Keywords: Causal attributions, Academic self-regulation, Attribution theory, Control-value theory of achievement emotions.

تحصیلی^۹ (تامین - سانی و همکاران، ۲۰۱۲) و مشغولیت تحصیلی^{۱۰} (کینگ و گارلان، ۲۰۱۴) گریزناپذیر می‌کند. بر این اساس، محقق در مطالعه حاضر می‌کوشد تا بر اساس آموزه‌های مفهومی نظریه استناد، نقش واسطه‌ای^{۱۱} هیجان‌های پیشرفت^{۱۲} را در رابطه بین الگوهای استنادی انطباقی و غیرانطباقی با رفتار خودنظم‌جویی تحصیلی فراگیران به طور تجربی بیازماید.

در نظریه استناد فرض می‌شود که فراگیران در موقعیت‌های تحصیلی در مواجهه با تجربه‌های پیشرفت یا شکست از استنادهای متفاوتی مانند توانایی، تلاش، شانس و خلق معلم استفاده می‌کنند. بر اساس دیدگاه واینر (۱۹۸۶)، استنادهای هیجاناتی را فرامی‌خواند که در پیش‌بینی رفتارهای توصیف کننده وضعیت انگیزشی فراگیران مانند انتخاب تکلیف‌های چالش‌انگیز در برابر تکلیف‌های ساده، مداومت و پشتکار، کیفیت تکلیف‌های انجام شده و مشغولیت ذهنی^{۱۳} با تکلیف‌ها، از نقش مهمی برخوردارند. علاوه بر این، در نظریه استناد بر نقش تعیین کننده انواع پیشاپنهای علی استنادها مانند ویژگی‌های فردی^{۱۴}، شرایط^{۱۵} و مقایسه با دیگران^{۱۶} تأکید می‌شود. بر اساس نظریه استناد، ترکیب ویژگی‌های استنادی که با تأکید بر ابعاد درونی/ایرونی^{۱۷}، پایدار/ناپایدار^{۱۸} و فراگیر/خاص^{۱۹} مشخص می‌شود، از طریق فراخوانی تجارب هیجانی مثبت و منفی در تعیین و تفسیر وضعیت انگیزشی فراگیران ایفای نقش می‌کنند. برای مثال، اگر فراگیر در مواجهه با یک تجربه ناکام کننده مانند شکست تحصیلی از استناد توانایی که با تأکید بر ابعاد درونی، پایدار و فراگیر مشخص می‌شود استفاده کند، فرو غلتیدن در هیجان‌های منفی متعاقب این انتخاب استنادی بدکارکرد و انتظار شکست‌های متعاقب، فرد فراگیر را دچار نقصان انگیزش^{۲۰} می‌کند. علاوه بر این، بر اساس نظریه استناد، تمایل به استفاده از استنادهای بیرونی مانند شانس در مواجهه با تجارب موفقیت‌آمیز سبب می‌شود که فرد از تجربه هیجان‌های

مقدمه

مرور شواهد تجربی و نظری نشان می‌دهد که بخش اعظمی از تمایز غیرقابل انکار در ابعاد مختلف کنش‌وری فراگیران در موقعیت‌های تحصیلی از طریق گستره وسیعی از قلمروهای مفهومی ناویسته به توانایی مانند مفهوم خودنظم‌جویی تحصیلی^۱ (گوئنز، کرانجاگر، فرنزل، لادکی و هال، ۲۰۱۰؛ گوئنز، نت، مارتینی، هال، پکران، دتمرس و تراتوین، ۲۰۱۲)، خودکنترلی^۲ (کینگ و گارلان، ۲۰۰۴)، ارزیابی‌های شناختی^۳ (بوریک و سوریک، ۲۰۱۲)، استنادهای علی^۴ (ناتالی، آنولا و نورمی، ۲۰۰۹؛ باسترک و یاوار، ۲۰۱۰؛ هاوی، ۲۰۱۰؛ مک‌کلاری، مییر، گارسچ، فیشر، دایر و والکی، ۲۰۱۱) خوددارشمندی^۵ (سیفرت، ۲۰۰۴؛ مارتین، ۲۰۰۸)، جهت‌گیری‌های هدف پیشرفت^۶ (تامین - سانی، سالملا - آرو و نیمیویرتا، ۲۰۱۲؛ هوانگ، ۲۰۱۱) و هویت تحصیلی^۷ (کوماراجو و دیال، ۲۰۱۴) قابل تفسیر است. بر این اساس، نتایج مطالعات مختلف، به طور تجربی از نقش تفسیری گروهی از منابع تغییرپذیری، مانند کنترل ادراک شده تحصیلی (پری، ۲۰۰۳) در تبیین پراکندگی اندازه‌های تخصیص داده شده به اشکال مختلف رفتارهای پیشرفت‌مدارانه مانند خودنظم‌جویی تحصیلی (آرتینو و جونیس، ۲۰۱۲؛ بوریک و سوریک، ۲۰۱۲) و نظم‌جویی هیجانی^۸ (روسک، تامیر و راتبم، ۲۰۱۱) در موقعیت‌های تحصیلی حمایت کرده‌اند. با وجود کثرت منابع اطلاعاتی مربوط به نقش تبیینی عوامل پیشاپنهای ناویسته به توانایی در بافت مطالعاتی پیش‌بینی نشانگرهای کمی و کیفی زندگی تحصیلی، فقر اطلاعاتی غیرقابل انکار مطالعه روشمند عوامل واسطه‌ای در غالب مطالعات طرح‌ریزی شده بر اساس آموزه‌های مفهومی اهم صورت‌بندی‌های نظری در قلمرو مطالعاتی هیجان‌ها و باورها را در رابطه بین اشکال مختلف عناصر پیشاپنهای ناویسته به توانایی مانند باورهای خودکارآمدی و جهت‌گیری‌های هدف پیشرفت و انواع متفاوت نشانگرهای توصیف کننده کیفیت زندگی تحصیلی مانند بهزیستی

^۹. Academic well-being

^{۱۰}. Academic engagement

^{۱۱}. Mediating

^{۱۲}. Achievement emotions

^{۱۳}. Cognitive engagement

^{۱۴}. Personal characteristics

^{۱۵}. Circumstances

^{۱۶}. Comparison to others

^{۱۷}. Internal/external

^{۱۸}. Stability/instability

^{۱۹}. General/specific

^{۲۰}. Demotivation

^۱. Academic self-concept

^۲. Self-control

^۳. Cognitive appraisals

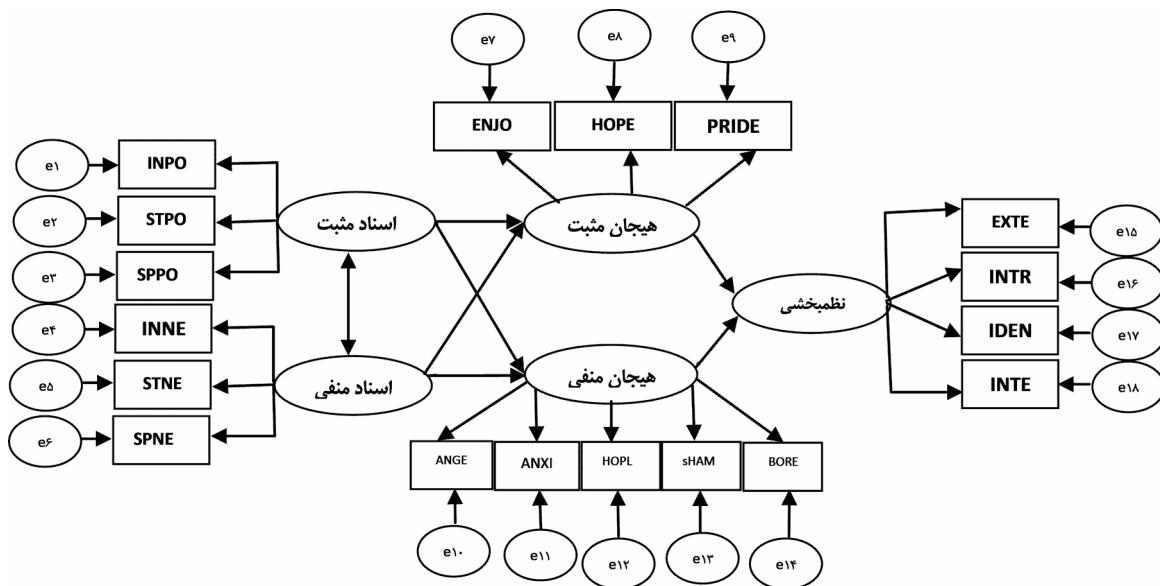
^۴. Causal attributions

^۵. Self-worth

^۶. Achievement goal orientations

^۷. Academic identity

^۸. Emotion regulation

شکل ۱. الگوی مفروض واسطه‌مندی نسبی هیجان‌های پیشرفت در رابطه اسنادهای علی و خودنظم‌جویی تحصیلی

توسعه یافته است (یو و کانگ، ۲۰۱۴). در نظریه کنترل ارزش هیجان‌های پیشرفت مثبت و منفی، بر نقش تفسیری ارزیابی‌های شناختی مبنی بر کنترل و ارزش به مثابه عناصر پیشاپردازی مجاور^{۲۳} تأکید می‌شود. بر اساس نظریه کنترل ارزش هیجان‌های پیشرفت، وقتی فرآگیر تکلیف پاسخدهی به مطالبات زندگی تحصیلی را در محدوده کنترل خوبی ارزیابی می‌کند و همچنین، تکالیف فراروی وی از ارزش ذهنی لازم برخوردار است، فرآگیر، مستعد تجربه هیجان‌های پیشرفت مثبت مانند امید، اطمینان، لذت و غرور می‌شود. در مقابل، وقتی فرآگیر در موقعیت‌های پیشرفت، تکالیف فراروی خوبی را فاقد ارزش، ارزیابی می‌کند و همچنین، کنترلی بر مطالبه‌های فزاینده زندگی تحصیلی ندارد، در معرض هیجان‌های پیشرفت منفی مانند اضطراب، شرم، نامیدی، خشم و خستگی قرار می‌گیرد. بر اساس نظریه کنترل ارزش هیجان‌های پیشرفت، تجربه هیجان‌های پیشرفت مثبت و منفی در پیش‌بینی گروه وسیعی از رفتارهای پیشرفت مدارانه انتخابی فرآگیران مانند خودنظم‌جویی تحصیلی (آرتینو و جونیس، ۲۰۱۲) و مشغولیت تحصیلی (کینگ و گارلان، ۲۰۱۴) مؤثرند. در خلال یک دهه گذشته، در گروه‌های نمونه مختلف، شواهد تجربی متعددی از نقش تعیین کننده هیجان‌های پیشرفت در پیش‌بینی اشکال مختلفی از نشانگرهای کمی و کیفی کیفیت زندگی تحصیلی حمایت کرده‌اند

²³. Proximal

خودفراینده^{۲۱} مانند غرور، رضایت، اطمینان و عزت نفس محروم شود. بنابراین، طبق نظریه اسناد، تبعات انگیزشی متعاقب استفاده از اسنادهای انطباقی یا غیرانطباقی از طریق تجربه‌های هیجانی فراخوانده شده، واسطه‌مندی می‌شود.

با وجود کثر شواهد تجربی حمایت کننده از نقش تفسیری اسنادهای علی انطباقی و غیرانطباقی در پیش‌بینی اشکال مختلف کنش‌وری فرآگیران در موقعیت‌های تحصیلی مانند انگیزش پیشرفت (هسی و اسچالرت، ۲۰۰۸) فقر اطلاعاتی غیرقابل انکار مطالعه نظام دار عوامل واسطه‌مند در رابطه بین الگوهای اسنادی و نشانگرهای کمی و کیفی تبیین کننده کیفیت زندگی تحصیلی فرآگیران، در بافت مطالعاتی پیش-بینی اشکال مختلف رفتارهای انطباقی و غیرانطباقی آنها از طریق اسنادهای علی، آزمون نقش واسطه‌ای هیجانات پیشرفت مثبت و منفی را بر اساس نظریه اسناد پیش از پیش مورد تأکید قرار می‌دهد.

در نظریه کنترل - ارزش هیجان‌های پیشرفت^{۲۲} (پکران، ۲۰۰۶، ۲۰۰۹؛ پکران و استیفنس، ۲۰۱۰) به طور کلی، مفهوم هیجان‌های پیشرفت بیانگر هیجان‌های متمایزی هستند که فرآگیران در موقعیت‌های پیشرفت، آنها را تجربه می‌کنند. نظریه کنترل ارزش هیجان‌های پیشرفت، با هدف تحلیل ویژگی‌های کارکردی انواع قلمروهای پیشاپردازی هیجان‌های پیشرفت و پساپردازی چندگانه این هیجان‌های

²¹. Self-enhancing emotions²². Control-value theory of achievement emotions

مقیاس هیجان‌های مربوط به کلاس^{۲۵}، هیجان‌های مربوط به یادگیری^{۲۶} و هیجان‌های مربوط به امتحان^{۲۷} است. در پرسشنامه هیجان‌های پیشرفت مشارکت کنندگان به هر گویه روی یک طیف پنج درجه‌ای از ۱= کاملاً مخالف تا ۵= کاملاً موافق پاسخ می‌دهند. مقیاس هیجان‌های مربوط به کلاس شامل ۸۰ گویه و هشت زیرمقیاس لذت^{۲۸} (۱۰ گویه)، امیدواری^{۲۹} (۸ گویه)، فخر^{۳۰} (۹ گویه)، خشم^{۳۱} (۹ گویه)، اضطراب^{۳۲} (۱۲ گویه)، شرم^{۳۳} (۱۱ گویه)، نامیدی^{۳۴} (۱۰ گویه) و خستگی^{۳۵} (۱۱ گویه) است. مقیاس‌های هیجان‌های مربوط به یادگیری و هیجان‌های مربوط به امتحان هر کدام به ترتیب با ۷۵ و ۷۷ گویه، مجموعه مشابه‌ای از هشت نوع هیجان قبل را اندازه‌گیری می‌کنند. در مطالعه پکران و همکاران (۲۰۰۴) ضرایب همسانی درونی زیرمقیاس‌های لذت، امیدواری، فخر، آسودگی، خشم، اضطراب، شرم، نامیدی و خستگی در مقیاس هیجان‌های مربوط به کلاس به ترتیب برابر با ۰/۸۵، ۰/۸۲، ۰/۸۶، ۰/۸۹، ۰/۹۰ و ۰/۹۳، ضرایب همسانی درونی زیرمقیاس‌های لذت، امیدواری، فخر، خشم، اضطراب، شرم، نامیدی و خستگی در مقیاس هیجان‌های مربوط به کلاس به ترتیب برابر با ۰/۷۷، ۰/۷۵، ۰/۸۴، ۰/۸۶، ۰/۸۵ و ۰/۹۰ و در نهایت ضرایب همسانی درونی زیرمقیاس‌های لذت، امیدواری، فخر، خشم، اضطراب، شرم، نامیدی و خستگی در مقیاس هیجان‌های مربوط به امتحان به ترتیب برابر با ۰/۸۰، ۰/۸۶، ۰/۷۷، ۰/۸۶، ۰/۹۲ و ۰/۹۲ به دست آمد. در مطالعه حاضر، ضرایب همسانی درونی زیرمقیاس‌های لذت، امیدواری، فخر (غور)، خشم، اضطراب، شرم، نامیدی و خستگی در مقیاس هیجان‌های مربوط به کلاس به ترتیب برابر با ۰/۸۴، ۰/۸۴، ۰/۸۲، ۰/۸۶، ۰/۸۱، ۰/۷۴، ۰/۸۱ و ۰/۷۳، ضرایب همسانی درونی زیرمقیاس‌های لذت، امیدواری، فخر، خشم، اضطراب، شرم، نامیدی و خستگی در مقیاس هیجان‌های مربوط به یادگیری به ترتیب برابر با ۰/۸۱، ۰/۸۱، ۰/۷۹، ۰/۷۹، ۰/۸۴، ۰/۸۴ و ۰/۸۴ و در

²⁵. class-related emotions²⁶. learning-related emotions²⁷. Test-related emotions²⁸. Enjoyment²⁹. Hope³⁰. Pride³¹. Anger³². Anxiety³³. Shame³⁴. Hopelessness³⁵. Boredom

(پکران، الیوت و مایر، ۲۰۰۶).

بر اساس آنچه گفته شد، ضرورت آزمون تجربی ایده مفروض واسطه‌مندی هیجان‌ها در پیش‌بینی الگوی کیفی پسایندهای چندگانه استفاده از اسنادهای علی مثبت و منفی در نظریه اسناد، سبب شد تا محقق در مطالعه حاضر به کمک یک مدل پیشنهادی (شکل ۱)، نقش تعیین کننده هیجان‌های پیشرفت مثبت و منفی را در رابطه بین اسنادهای علی اطباقی و غیرطباقی با رفتار خودنظم‌جویی تحصیلی گروهی از دانشجویان بیازاید. بدون شک، نتایج مطالعه حاضر از طریق آزمون تجربی آموزه‌های مفهومی نظریه اسناد پیشبرد دانش نظری در قلمرو مطالعاتی انگیزش پیشرفت تحصیلی نقش خطیری را ایفا خواهد کرد.

روش

گروه نمونه شامل ۲۷۰ دانشجوی مقطع کاشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز (۹۳ پسر و ۱۷۷ دختر) بودند که با روش نمونه‌برداری چندمرحله‌ای انتخاب شدند. در مطالعه حاضر، بر اساس منطق پیشنهادی کلاین (۲۰۰۵) به منظور برآورد حجم نمونه به ازای هر پارامتر آزاد مدل، ۱۰ مشارکت کننده انتخاب شدند. بنابراین، در مطالعه ۲۸۰ مشارکت کننده انتخاب شدند. به بیان دیگر، در این پژوهش بر اساس قاعده ۱۰ به ۱، با توجه به ریزش احتمالی مشارکت کنندگان، تعداد ۲۰ مشارکت کننده از آنچه که با استفاده از منطق پیشنهادی کلاین برآورد شد، بیشتر انتخاب شدند که از این میان تعداد ۱۰ مشارکت کننده به دلیل عدم پاسخ به بیش از ۵ درصد سوالات از مطالعه حذف شدند.

ابزارهای سنجش

پرسشنامه هیجان‌های پیشرفت^{۲۴} (AEQ): پکران، گوئتر و پری (۲۰۰۵) پرسشنامه هیجان‌های پیشرفت را به مثابه یک ابزار خود-گزارشی چندبعدی با هدف اندازه‌گیری هیجان‌های پیشرفت توسعه دادند. این پرسشنامه هیجان‌های پیشرفت مختلف را در سه موقعیت پیشرفت تحصیلی شامل کلاس درس، مطالعه و امتحان می‌سنجد. بنابراین، پرسشنامه هیجان‌های پیشرفت در هر یک از سه موقعیت کلاس درس، مطالعه و امتحان، هشت نوع هیجان متفاوت را اندازه‌گیری می‌کند. پرسشنامه هیجان‌های پیشرفت شامل سه

²⁴. Achievement Emotions Questionnaire (AEQ)

تحصیلی از مقیاس دیان و کانل (۱۹۸۹) استفاده شد. این مقیاس از ۳۲ گویه و چهار عامل نظم‌جویی بیرونی^{۳۷}، نظم‌جویی درون‌فکی شده^{۳۸}، نظم‌جویی شناخته شده^{۳۹} و انگیزش درونی^{۴۰} تشکیل شده است. این مقیاس دلایل فراگیران را برای چرایی انجام تکالیف مدرسه می‌سنجد. در این مقیاس، افراد به هر گویه روی یک طیف چهار درجه‌ای از کاملاً درست (۱) تا کاملاً غلط (۴) پاسخ می‌دهند. بنابراین، در این مقیاس، دامنه تغییرات نمره‌های افراد بین ۳۲ تا ۱۲۸ است. در پژوهش حاضر، ضریب همسانی برای عامل‌های نظم‌جویی بیرونی، نظم‌جویی درون‌فکی شده، نظم‌جویی شناخته شده و انگیزش درونی به ترتیب برابر با ۰/۷۵، ۰/۷۸، ۰/۸۰ و ۰/۷۷ بود.^{۴۱}

یافته‌ها

جدول ۱ اندازه‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش را در گروه نمونه دانشجویان نشان می‌دهد.

نتایج ماتریس همبستگی ۲ نشان می‌دهد که در گروه نمونه دانشجویان همبستگی بین ابعاد سه‌گانه سبک‌های استاندار، شامل درونی/بیرونی، پایدار/ناپایدار و فراگیر/خاص در مواجهه با رخدادهای مثبت با وجود مختلف هیجان‌های تحصیلی منفی شامل خشم، اضطراب، نامیدی، خستگی و شرم منفی و معنادار و همبستگی بین ابعاد سه‌گانه سبک‌های استاندار در مواجهه با رخدادهای منفی با ابعاد مختلف هیجان‌های تحصیلی منفی، مثبت و معنادار بود. علاوه بر این، نتایج ماتریس ۲ نشان می‌دهد که رابطه بین وجود مختلف سبک‌های استانداری در مواجهه با رخدادهای مثبت با هیجان‌های تحصیلی مثبت شامل لذت، امید و غرور مثبت و معنادار و رابطه بین ابعاد چندگانه سبک‌های استاندار در مواجهه با رخدادهای منفی با هیجان‌های تحصیلی مثبت، منفی و معنادار بود.

نتایج ماتریس همبستگی ۳ نشان می‌دهد که همبستگی بین ابعاد سبک‌های استاندار در مواجهه با رخدادهای مثبت با زیرمقیاس‌های مختلف نظم‌جویی هیجانی از لحاظ آماری مثبت و غیرمعنادار بودند (به جز همبستگی بین انواع الگوهای استاندار مثبت با زیرمقیاس انگیزش درونی که از لحاظ آماری

نهایت ضرایب همسانی درونی زیرمقیاس‌های لذت، امیدواری، فخر، خشم، اضطراب، شرم، نامیدی و خستگی در مقیاس هیجان‌های مربوط به امتحان به ترتیب برابر با ۰/۷۵، ۰/۸۶، ۰/۸۴، ۰/۸۰، ۰/۸۲، ۰/۸۰ و ۰/۸۵ به دست آمد.

پرسشنامه سبک استاندار^{۳۶} (ASQ): پیترسون، سیمل، بی‌بر، آبرامسون، متالسکی و سلیگمن (۱۹۸۲) با هدف سنجش الگوهای استاندار افراد پرسشنامه سبک استاندار را توسعه دادند. نمرات سبک تبیینی از حوادث خوب و حوادث ناگوار در سه بعد علی: درونی در مقابل بیرونی، پایدار در مقابل ناپایدار و عام در مقابل خاص بدست می‌آید. در این پرسشنامه دوازده موقعیت فرضی بیان شده که نیمی از آن‌ها موقعیت‌های خوب (مثبت)، و نیمی دیگر موقعیت‌های بد (منفی) هستند. همچنین نیمی از موقعیت‌ها مربوط به روابط میان فردی و نیمی دیگر به موقعیت‌های پیشرفت مربوط هستند. مشارکت کننده در مورد هر رویداد با چهار سؤال روبرو می‌شود و از او خواسته می‌شود که تصویر کند در آن موقعیت خاص قرار گرفته است. سپس اولین پرسش که در مورد عدمه‌ترین علت واقعه می‌باشد مطرح می‌شود. از این سؤال در نمره گذاری پرسشنامه استفاده نمی‌شود. ترتیب توالی سه سؤال بعدی برای همه موقعیت‌ها یکسان است و ابعاد استانداری‌های علی را مورد سنجش قرار می‌دهد. بر این اساس، سؤال دوم برای هر موقعیت، بعد درونی بودن یا بیرونی بودن الگوی استانداری، سوال سوم برای هر موقعیت، بعد پایداری در برابر ناپایداری الگوی استانداری و سؤال چهارم برای هر موقعیت، بعد فراگیر در برابر اختصاصی الگوی استاندار را مثبت. در این پرسشنامه هر یک از سؤال‌ها بر روی یک طیف هفت درجه‌ای از «۱» تا «۷» پاسخ داده می‌شود. در این پرسشنامه هر پاسخ دارای نمراتی با دامنه ۱ تا ۷ می‌باشد. برای هر کدام از وقایع مثبت، نمره ۱ پایین‌ترین یا بالاترین نمره است در حالی که نمره ۷ بالاترین یا بهترین نمره می‌باشد. در مقابل، برای موقعیت‌های منفی نمره ۱ بهترین و نمره ۷ بدترین نمره است. برای همه وقایع مثبت، بالاترین نمره ممکن ۲۱ و پایین‌ترین نمره ممکن، ۳ می‌باشد. در این پرسشنامه نمرات واقعه‌های مثبت و منفی به طور مجزا محاسبه می‌شود.

مقیاس خودنظم‌جویی تحصیلی (ریان و کانل، ۱۹۸۹): در این پژوهش به منظور اندازه‌گیری مفهوم خودنظم‌جویی

³⁷. External regulation

³⁸. Introjected regulation

³⁹. Identified regulation

⁴⁰. Intrinsic motivation

³⁶. Attribution Style Questionnaire (ASQ)

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای اصلی تحقیق ($n=270$)

عامل کلی	زیرمقیاس‌ها	میانگین	انحراف استاندارد
اسنادهای علی منفی و مثبت	سبک استادی درونی/بیرونی مثبت	۲۷/۴۲	۶/۵۵
	سبک استادی پایدار/نایپایدار مثبت	۲۷/۹۱	۵/۳۷
	سبک استادی فرآگیر/خاص مثبت	۲۷/۲۷	۵/۸۰
	سبک استادی درونی/بیرونی منفی	۲۴/۸۱	۶/۰۶
	سبک استادی پایدار/نایپایدار منفی	۲۳/۸۰	۵/۲۳
	سبک استادی فرآگیر/خاص منفی	۲۲/۹۹	۶/۸۷
	هیجان خشم	۵۳/۸۵	۱۳/۵۰
	هیجان اضطراب	۶۷/۰۴	۱۵/۷۴
	هیجان نامیدی	۵۴/۱۷	۱۵/۵۲
	هیجان خستگی	۴۳/۴۴	۹/۸۱
هیجان‌های تحصیلی مثبت و منفی	هیجان شرم	۶۲/۱۷	۱۶/۵۳
	هیجان لذت	۸۰/۳۶	۱۴/۸۰
	هیجان امید	۶۰/۱۹	۱۱/۲۳
	هیجان غرور	۶۳/۲۴	۱۲/۸۹
	نظم‌جویی بیرونی	۱۸/۱۲	۴/۳۶
	نظم‌جویی درون‌فکنی شده	۱۸/۷۱	۵/۰۳
	نظم‌جویی مشخص	۱۳/۲۳	۴/۰۹
	انگیزش درونی	۵۶/۵۶	۴/۱۵

جدول ۲. ماتریس همبستگی سبک‌های استادی مثبت و منفی با هیجانات تحصیلی منفی و مثبت

خشم	اضطراب	نامیدی	خستگی	شرم	لذت	امید	غرور
سناد درونی/بیرونی مثبت	-۰/۱۰*	-۰/۱۵**	-۰/۱۴*	-۰/۱۲*	۰/۱۸**	۰/۲۳**	.۰/۲۳**
اسناد پایدار/نایپایدار مثبت	-۰/۱۲*	-۰/۱۷**	-۰/۱۹**	-۰/۱۵**	۰/۲۱**	۰/۲۶**	.۰/۲۶**
استادی فرآگیر/خاص مثبت	-۰/۱۰*	-۰/۱۱*	-۰/۱۰*	-۰/۱۰*	۰/۱۲*	۰/۱۷**	.۰/۱۷**
اسناد درونی/بیرونی منفی	۰/۱۴*	۰/۱۴*	۰/۱۱*	۰/۱۲*	-۰/۱۱*	-۰/۱۳*	.-۰/۱۳*
اسناد پایدار/نایپایدار منفی	۰/۱۷**	۰/۱۷**	۰/۱۶**	۰/۱۵**	-۰/۱۸**	-۰/۱۸**	.-۰/۱۸**
اسناد فرآگیر/خاص منفی	۰/۱۳*	۰/۱۴*	۰/۱۹**	۰/۱۸**	-۰/۱۰*	-۰/۱۱*	.-۰/۱۰*

* $p<0.05$ ** $p<0.01$

ساختاری، در مرحلهٔ غربالگری^{۴۱} داده‌ها، همسو با پیشنهاد کلاین (۲۰۰۵) و میرز، گامست و گارینو (۲۰۰۶) مفروضه‌های بهنجاری تک‌متغیری^{۴۲} - به کمک برآورد مقادیر چولگی^{۴۳} و کشیدگی^{۴۴} - بهنجاری چندمتغیری^{۴۵} - از طریق روش فاصلهٔ ماهالانوبیس^{۴۶} - خطی بودن - به کمک ترسیم نمودارهای پراکندگی^{۴۷} و همخطی چندگانه^{۴۸} - از طریق برآورد آماره‌های تحمل^{۴۹} و عامل تورم واریانس^{۵۰} -

مثبت و معنادار بودند). علاوه بر این، همبستگی بین ابعاد سبک‌های استادی در مواجهه با رخدادهای منفی با زیرمقیاس‌های نظم‌جویی هیجانی، منفی و غیرمعنادار بودند. نتایج ماتریس^۴ نشان می‌دهد که همبستگی بین هیجان‌های تحصیلی منفی با زیرمقیاس‌های نظم‌جویی تحقیلی، منفی و معنادار بودند. البته در ماتریس^۴ رابطهٔ بین هیجان اضطراب و هیجان خستگی با زیرمقیاس نظم‌جویی درون‌فکنی شده و رابطهٔ بین هیجان شرم با زیرمقیاس‌های نظم‌جویی بیرونی و انگیزش درونی، مثبت و غیرمعنادار بود. همچنین، نتایج ماتریس همبستگی^۴ نشان می‌دهد که رابطهٔ بین هیجان‌های تحصیلی مثبت با زیرمقیاس‌های نظم‌جویی تحقیلی مثبت و معنادار بود.

قبل از آزمون مدل مفروض به کمک روش معادلات

⁴¹. Screening⁴². Univariate normality⁴³. Skewness⁴⁴. Kurtosis⁴⁵. Multivariate normality⁴⁶. Mahalanobis distance⁴⁷. Linearity⁴⁸. Multicollinearity⁴⁹. Tolerance⁵⁰. Variance inflation factor

جدول ۳. ماتریس همبستگی سیکهای استادی مثبت و منفی با نظم جویی تحصیلی

انگیزش درونی	نظامبخشی مشخص	نظامبخشی درون فکری شده	نظامبخشی بیرونی	سبک استادی درونی/بیرونی مثبت
.۰/۱۶**	.۰/۰۹	.۰/۰۶	.۰/۱۰	سبک استادی پایدار/ناپایدار مثبت
.۰/۱۸**	.۰/۰۸	.۰/۰۶	.۰/۰۶	سبک استادی فراگیر/خاص مثبت
.۰/۱۲*	.۰/۰۴	.۰/۰۸	.۰/۰۷	سبک استادی درونی/بیرونی منفی
-.۰/۱۰	-.۰/۰۳	-.۰/۱۰	-.۰/۰۵	سبک استادی پایدار/ناپایدار منفی
-.۰/۰۹	-.۰/۰۶	-.۰/۰۵	-.۰/۰۳	سبک استادی فراگیر/خاص منفی
-.۰/۰۲	-.۰/۰۷	-.۰/۰۹	-.۰/۰۳	سبک استادی فراگیر/خاص منفی

جدول ۴. ماتریس همبستگی هیجان‌های تحصیلی منفی و مثبت با نظم جویی تحصیلی

انگیزش درونی	نظامبخشی مشخص	نظامبخشی درون فکری شده	نظامبخشی بیرونی	
-.۰/۲۲**	-.۰/۳۶**	-.۰/۰۵	-.۰/۱۳*	هیجان خشم
-.۰/۱۷**	-.۰/۲۶**	-.۰/۱۱*	-.۰/۱۱*	هیجان اضطراب
-.۰/۲۸**	-.۰/۳۹**	-.۰/۰۴	-.۰/۱۵*	هیجان نامیدی
-.۰/۳۰**	-.۰/۳۷**	-.۰/۰۳	-.۰/۱۵*	هیجان خستگی
-.۰/۰۸	-.۰/۱۵*	-.۰/۲۲**	-.۰/۰۳	هیجان شرم
.۰/۳۰**	.۰/۴۲**	.۰/۲۲**	.۰/۲۲**	هیجان لذت
.۰/۴۱**	.۰/۴۴**	.۰/۱۸**	.۰/۲۲**	هیجان امید
.۰/۳۸**	.۰/۳۵**	.۰/۳۴**	.۰/۲۷**	هیجان غرور

*p<./.۰۵ **p<./.۰۱

منفی و خودنظم جویی تحصیلی با واسطه مندی هیجان‌های تحصیلی مثبت در نمونه دانشجویان ایرانی آزمون شد (شکل ۲).

نتایج مربوط به شاخص‌های برازش الگوی ساختاری آزمون واسطه‌گری هیجان‌های تحصیلی مثبت شامل لذت، آمید و غرور در رابطه بین استادهای علی مثبت و منفی با خودنظم جویی تحصیلی در دانشجویان ایرانی برای هر یک از شاخص‌های پیشنهادی هو و بنتلر (۱۹۹۹) شامل شاخص مجذور خی (χ^2)، شاخص مجذور خی بر درجه آزادی (χ^2/df)، شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI)، شاخص نیکویی برازش (GFI)، شاخص نیکویی برازش انطباقی (AGFI) و خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA) به ترتیب برابر با ۰.۸۵/۰.۹۶، ۰.۸۸/۰.۸۵، ۰.۸۷/۰.۹۰ و ۰.۰/۰.۰۸۳ به دست آمد.

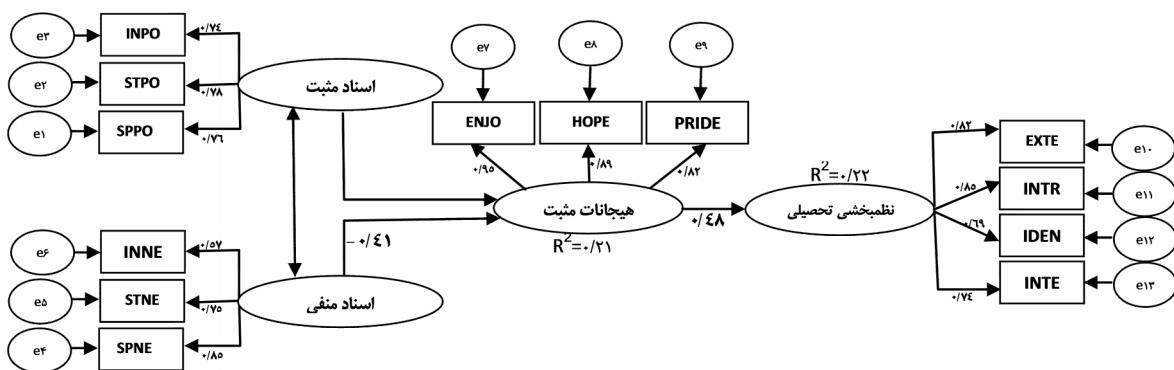
برای تعیین برازش الگوی پیشنهادی با داده‌ها بر اساس شاخص‌های پیش گفته، ارزش عددی بالاتر از ۲ برای شاخص مجذور خی بر درجه آزادی (χ^2/df)، ارزش عددی بالاتر از ۰.۰/۰.۶ برای شاخص خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA) و ارزش عددی کمتر از ۰.۹۰ برای شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI)، شاخص

آزمون و تأیید شدند. علاوه بر این، در این مطالعه طبق پیشنهاد میرز و همکاران (۲۰۰۶) در برخورد با داده‌های گمشده از روش بیشینه انتظار^{۵۱} استفاده شد.

در مطالعه حاضر، نشانگرهای منتخب برای هر یک از عوامل مکنون با استناد به مدل نظری زیربنایی هر یک از سازه‌های مکنون مشخص شد. بر این اساس، مدل اندازه‌گیری برای عوامل مکنون استادهای علی مثبت و منفی شامل ویژگی‌های چندگانه استاد مانند درونی / بیرونی، پایدار/ناپایدار و فراگیر/خاص، مدل اندازه‌گیری برای هیجانات مثبت شامل هیجانات مثبت لذت، غرور و آمید، مدل اندازه‌گیری برای هیجانات منفی شامل هیجانات منفی خشم، اضطراب، خستگی، شرم و نامیدی و در نهایت، مدل اندازه‌گیری برای عامل نظم جویی تحصیلی شامل ابعاد بیرونی، درون فکری شده، مشخص و انگیزش درونی است.

در بخش اول، به منظور تبیین الگوی پراکندگی نمره‌های خودنظم جویی تحصیلی از طریق الگوهای استادی منفی و مثبت و با میانجیگری هیجان‌های تحصیلی مثبت از روش مدل‌بایی معادلات ساختاری استفاده شد. به بیان دیگر، ابتدا الگوی مفروض روابط ساختاری بین الگوهای استادی مثبت و

^{۵۱}. Expectation maximization

شکل ۲. مدل واسطه‌مندی کامل هیجان‌های تحصیلی مثبت در رابطه استنادهای علی مثبت و منفی با خودنظم‌جویی تحصیلی قبل از اصلاح

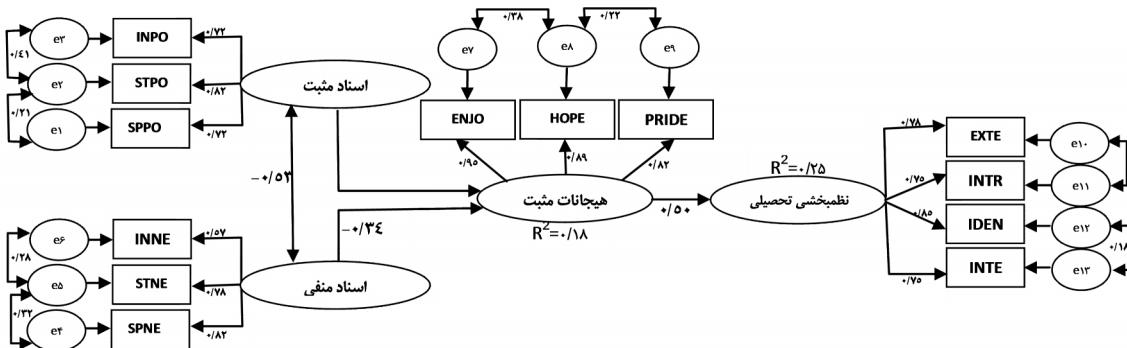
شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI)، شاخص نیکویی برازش (GFI)، شاخص نیکویی برازش انطباقی (AGFI) و خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA) به ترتیب برابر با $.102/.52$ ، $.2/.01$ ، $.0/.97$ ، $.0/.90$ و $.0/.059$ به دست آمد. ارزش عددی مقادیر شاخص‌های نیکویی برازش برای الگوی کلی اصلاح شده، برازش مطلوب الگوی مفروض را با داده‌ها را نشان می‌دهد.

شکل ۳ نتایج مربوط به پیش‌بینی خودنظم‌بخشی تحصیلی از طریق استنادهای علی مثبت و منفی با واسطه‌مندی هیجان‌های تحصیلی مثبت نشان می‌دهد. مرور دقیق شاخص‌های نیکویی برازش الگوی ساختاری نشان می‌دهد که الگوی مزبور پس از اصلاح با داده‌ها برازش مطلوبی داشت. در این الگو، ۱۸ درصد از پراکندگی نمره‌های هیجان‌های تحصیلی مثبت از طریق استنادهای علی مثبت و منفی تبیین شد. همچنین، در این الگو، ۲۵ درصد از پراکندگی نمره‌های خودنظم‌بخشی تحصیلی از طریق هیجان‌های تحصیلی مثبت و استنادهای علی پیش‌بینی شد.

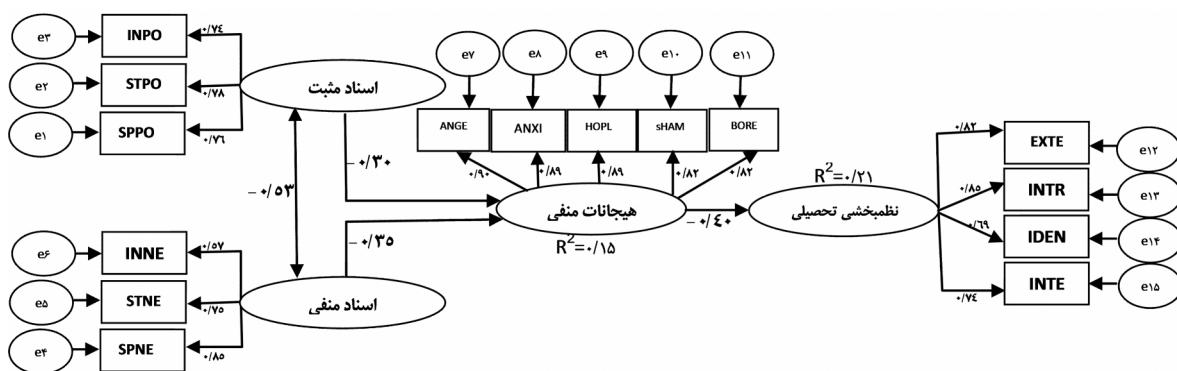
در الگوی ساختاری واسطه‌مندی کامل، تمامی ضرایب مسیر بین متغیرهای مکنون (به جز اثرات مستقیم استنادهای علی مثبت و منفی بر خودنظم‌بخشی تحصیلی) از لحاظ آماری معنادار بودند. در این الگو، رابطه بین استنادهای علی مثبت با هیجان‌های تحصیلی مثبت، مثبت و معنادار و رابطه بین استنادهای علی منفی با هیجان‌های تحصیلی مثبت، منفی معنادار بود. همچنین، رابطه بین هیجان‌های تحصیلی مثبت با خودنظم‌جویی تحصیلی مثبت و معنادار بود (شکل ۳).

بر اساس الگوی ساختاری واسطه‌مندی کامل، اثر غیرمستقیم استنادهای علی مثبت و منفی بر خودنظم‌جویی تحصیلی از طریق هیجان‌های تحصیلی مثبت به ترتیب برابر با $.0/.23$ و $.0/.20$ و

نیکویی برازش (GFI) و شاخص نیکویی برازش انطباقی (AGFI)، با هدف کمک به بهبود برازنده‌گی الگو، ضرورت اصلاح الگو را نشان می‌دهد. آزمون برازنده‌گی الگو با داده‌ها با استفاده از انتخاب اصلاح الگو نشان داد که در عامل مکنون الگوی استنادی مثبت از طریق ایجاد کواریانس بین باقیمانده‌های خطاب برای نشانگرهای «ویژگی درونی/بیرونی برای استنادهای مثبت و ویژگی پایدار/ناپایدار برای استنادهای مثبت» و «ویژگی پایدار/ناپایدار برای استنادهای مثبت و ویژگی فراگیر/خاص برای استنادهای مثبت»، در عامل مکنون الگوی استنادی منفی از طریق ایجاد کواریانس بین باقیمانده‌های خطاب برای نشانگرهای «ویژگی درونی/بیرونی برای استنادهای منفی و ویژگی پایدار/ناپایدار برای استنادهای منفی» و «ویژگی پایدار/ناپایدار برای استنادهای منفی و ویژگی فراگیر/خاص برای استنادهای منفی» در عامل مکنون هیجان‌های تحصیلی مثبت از طریق ایجاد کواریانس بین باقیمانده‌های خطاب برای نشانگرهای «هیجان لذت و هیجان امید» و «هیجان امید و هیجان غرور» و در نهایت در عامل مکنون خودنظم‌جویی تحصیلی از طریق ایجاد کواریانس بین باقیمانده‌های خطاب برای نشانگرهای «نظم بخشی بیرونی و نظم جویی درون‌فکنی شده» و «نظم جویی مشخص و انگیزش درونی»، پس از کاهش ۸ واحد در درجه آزادی الگوی اصلاح شده، مقدار $183/.44$ واحد از ارزش عددی مقدار خی دو در این الگو کم شد. شکل ۳، الگوی ساختاری واسطه‌مندی کامل هیجان‌های تحصیلی مثبت را در رابطه استنادهای علی مثبت و منفی و خودنظم جویی تحصیلی نشان می‌دهد. برای الگوی اصلاح شده مقادیر شاخص‌های نیکویی برازش شامل شاخص مجذور خی (χ^2)، شاخص مجذور خی بر درجه آزادی (χ^2/df)،

شکل ۳. مدل واسطه‌مندی کامل هیجان‌های تحصیلی مثبت در رابطه استنادهای علی مثبت و منفی و خودنظم‌جویی تحصیلی پس از اصلاح

شکل ۴. مدل واسطه‌مندی کامل هیجان‌های تحصیلی منفی در رابطه استنادهای علی مثبت و منفی با خودنظم‌جویی تحصیلی قبل از اصلاح

شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI)، شاخص نیکویی برازش (GFI)، شاخص نیکویی برازش انطباقی (AGFI) و خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA) به ترتیب برابر با 0.86 ، 0.28 ، 0.28 و 0.05 به دست آمد.

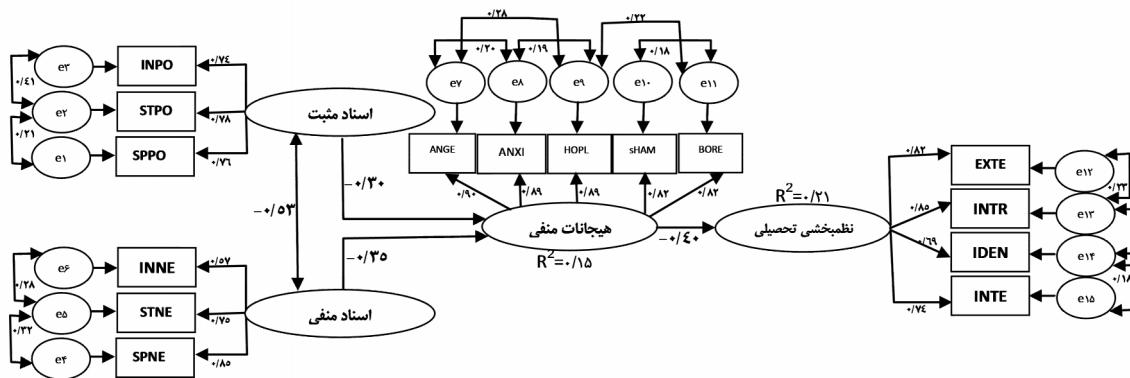
برای تعیین برازش الگوی پیشنهادی با داده‌ها بر اساس شاخص‌های پیش گفته، ارزش عددی بالاتر از ۲ برای شاخص مجذور خی بر درجه آزادی (χ^2/df)، ارزش عددی بالاتر از 0.06 برای شاخص خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA) و ارزش عددی کمتر از 0.90 برای شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI)، شاخص نیکویی برازش (GFI) و شاخص نیکویی برازش انطباقی (AGFI)، با هدف کمک به بهبود برازنده‌گی الگو، ضرورت اصلاح الگو را نشان می‌دهد.

آزمون برازنده‌گی الگو با داده‌ها با استفاده از انتخاب اصلاح الگو نشان داد که در عامل مکنون الگوی استنادی مثبت از طریق ایجاد کواریانس بین باقیمانده‌های خطای برای

-0.17 به دست آمد که از لحاظ آماری معنادار هستند ($p < 0.05$).

به منظور تبیین الگوی پرازنده‌گی نمرات خودنظم بخشی تحصیلی در نمونه دانشجویان ایرانی از طریق الگوهای استنادی منفی و مثبت و با میانجیگری هیجان‌های تحصیلی منفی از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. به بیان دیگر، ابتدا الگوی مفروض روابط ساختاری بین الگوهای استنادی مثبت و منفی و خودنظم‌جویی تحصیلی با واسطه‌مندی هیجان‌های تحصیلی منفی در نمونه دانشجویان ایرانی آزمون شد (شکل ۴).

نتایج مربوط به شاخص‌های برازش الگوی ساختاری آزمون واسطه‌گری هیجان‌های تحصیلی منفی شامل خشم، اضطراب، شرم، نامیدی و خستگی در رابطه استنادهای علی مثبت و منفی با خودنظم‌جویی تحصیلی در دانشجویان ایرانی برای هر یک از شاخص‌های پیشنهادی هو و بنتلر (۱۹۹۹) شامل شاخص مجذور خی (χ^2/df)، شاخص مجذور خی بر درجه آزادی (χ^2/df)،

شکل ۵. مدل واسطه‌مندی کامل هیجان‌های تحصیلی مثبت در رابطه استنادهای علی مثبت و منفی و خودنظم‌جویی تحصیلی پس از اصلاح

(RMSEA) به ترتیب برابر با ۰/۵۹، ۰/۲۶، ۱۶۰/۵۹، ۰/۹۷ و ۰/۹۰، ۰/۹۰ و ۰/۰۵۷ به دست آمد. ارزش عددی مقادیر شاخص‌های نیکویی برآش برای الگوی کلی اصلاح شده، برآش مطلوب الگو مفروض را با داده‌ها را نشان می‌دهد.

شکل ۵ نتایج مربوط به پیش‌بینی خودنظم‌جویی تحصیلی از طریق استنادهای علی مثبت و منفی با واسطه‌مندی هیجان‌های تحصیلی منفی نشان می‌دهد. مرور دقیق شاخص‌های نیکویی برآش الگوی ساختاری نشان می‌دهد که الگوی مزبور پس از اصلاح با داده‌ها برآش مطلوبی داشت. در این الگو، ۱۴ درصد از پراکندگی نمرات هیجان‌های تحصیلی مثبت از طریق استنادهای علی مثبت و منفی تبیین شد. همچنین، در این الگو، ۲۱ درصد از پراکندگی نمرات خودنظم‌جویی تحصیلی از طریق هیجان‌های تحصیلی منفی و استنادهای علی پیش‌بینی شد.

در الگوی ساختاری واسطه‌مندی کامل، تمامی ضرایب مسیر بین متغیرهای مکنون (به جز اثرات مستقیم استنادهای علی مثبت و منفی بر خودنظم‌جویی تحصیلی) از لحاظ آماری معنادار بودند. در این الگو، رابطه بین استنادهای علی مثبت با هیجان‌های علی مثبت و منفی و معنادار و رابطه بین استنادهای علی منفی با هیجان‌های علی مثبت و منفی، مثبت معنادار بود. همچنین، رابطه بین هیجان‌های تحصیلی منفی با خودنظم‌جویی تحصیلی منفی و معنادار بود (شکل ۵).

بحث و نتیجه‌گیری

مطالعه حاضر با هدف آزمون نقش واسطه‌ای هیجان‌های پیشرفت مثبت و منفی در رابطه بین استنادهای علی انتباقي و غيرانتباقي با خودنظم‌جویی تحصیلی در دانشجویان انجام

نشانگرهای «ویژگی درونی/بیرونی برای استنادهای مثبت و ویژگی پایدار/نپایدار برای استنادهای مثبت» و «ویژگی پایدار/نپایدار برای استنادهای منفی و ویژگی فراگیر/خاص برای استنادهای مثبت»، در عامل مکنون الگوی استنادی منفی از طریق ایجاد کواریانس بین باقیمانده‌های خطاب برای نشانگرهای «ویژگی درونی/بیرونی برای استنادهای منفی و ویژگی پایدار/نپایدار برای استنادهای منفی» و «ویژگی پایدار/نپایدار برای استنادهای منفی و ویژگی فراگیر/خاص برای استنادهای منفی»، در عامل مکنون هیجان‌های تحصیلی منفی از طریق ایجاد کواریانس بین باقیمانده‌های خطاب برای نشانگرهای «هیجان خشم و هیجان اضطراب» و «هیجان اضطراب و هیجان نامیدی»، «هیجان شرم و هیجان خستگی»، «هیجان خشم و هیجان نامیدی» و «هیجان نامیدی و هیجان خستگی» و در نهایت در عامل مکنون خودنظم‌جویی تحصیلی از طریق ایجاد کواریانس بین باقیمانده‌های خطاب برای نشانگرهای «نظم‌جویی بیرونی و نظم‌جویی درون‌فکنی شده» و «نظم‌جویی مشخص و انگیزش درونی»، پس از کاهش ۱۲ واحد در درجه آزادی الگوی اصلاح شده، مقدار ۲۸۲/۵۹ واحد از ارزش عددی مقدار خی دو در این الگو کم شد. شکل ۵، الگوی ساختاری واسطه‌مندی کامل هیجان‌های تحصیلی منفی را در رابطه استنادهای علی مثبت و منفی و خودنظم‌جویی تحصیلی نشان می‌دهد. برای الگوی اصلاح شده مقادیر شاخص‌های نیکویی برآش شامل شاخص مجدد خی (χ^2/df)، شاخص مجدد خی بر درجه آزادی (χ^2/df)، شاخص برآش مقایسه‌ای (CFI)، شاخص نیکویی برآش (GFI)، شاخص نیکویی برآش انطباقی (AGFI) و خطای ریشه مجدد میانگین تقریب

انگیزش به طور تجربی حمایت کرد. همچنین، یافته‌های مطالعه حاضر شواهد قابل دفاعی را در حمایت از آموزه‌های مفهومی نظریه بسط و ساخت هیجان‌های مثبت^{۵۲} (فردریکسون، ۲۰۰۸) فراهم ساخت. به بیان دیگر، یکی دیگر از مسیرهای مفهومی مفروض برای دفاع از نقش واسطه‌ای هیجان‌های پیشرفت در بافت مطالعاتی پساینده‌های انگیزشی عنصرهای پیشاپنده‌ی ناوابسته به توانایی با تأکید بر نقش تفسیری نظریه بسط و ساخت هیجان‌های مثبت (فردریکسون، ۲۰۰۸) امکان‌پذیر می‌باشد. طبق دیدگاه فردریکسون (۲۰۱۳) نظریه بسط و ساخت شامل دو فرضیه بسط و ساخت است. در فرضیه بسط تأکید می‌شود که هیجان‌های مثبت به مثابه محصول انعطاف‌پذیری شناختی^{۵۳}، از طریق وسعت بخشنیدن به دامنه افکار و میل به عمل‌گری در تقویت رفتارهای پیشرفت‌مدارانه مانند خودنظم جویی تحصیلی و مشغولیت ذهنی نسبت به تکلیف درسی مؤثر واقع می‌شوند. بر اساس فرضیه بسط، هیجان‌های مثبت - که خود محصول سلطه‌گری تفسیرهای خودتوانمندساز^{۵۴} هستند - از طریق فراخوانی الگوهای فکری سازنده در پیش‌بینی رفتارهای پیشرفت‌مدارانه فراگیران، از اهمیت زیادی برخوردار است. بر اساس فرضیه ساخت، دستاوردهای عظیم وسعت یافتنگی دامنه افکار، فعالیت‌ها و روابط، به مثابه پاسخی به هیجان‌های مثبت در فرضیه بسط، زمینه را برای شکل‌گیری منابع مقابله‌ای فردی شده دیرپا مانند تاب‌آوری^{۵۵} فراهم می‌آورد. طبق دیدگاه فردریکسون (۲۰۱۳) ساخت یافتنگی منابع فردی در پاسخ به تجربه هیجان‌های مثبت، در بهبود منابع انگیزشی فراگیران نقش مهمی را ایفا می‌کند.

با وجود آن که، نتایج مطالعه حاضر، اطلاعات ارزشمندی را درباره ویژگی‌های کارکردی تجربه‌های هیجانی مثبت و منفی در بافت مطالعاتی پساینده‌های انگیزشی اسنادهای علی فراهم کرده است، اما برخی از محدودیت‌های مطالعه حاضر، تعیین‌پذیری نتایج آن را با محدودیت مواجه می‌کند:

اول، مطالعه حاضر دارای ماهیتی مقطعی است بنابراین، طرح استنتاج‌های علی و معلولی بر اساس یافته‌های آن برای محققان امکان‌پذیر نمی‌باشد. بر این اساس، به محققان علاقه‌مند به این قلمرو پژوهشی پیشنهاد می‌شود با استفاده از

شد. در مجموع، در پژوهش حاضر، مرور شاخص‌های برازنده‌گی الگوی پیشنهادی در نمونه دانشجویان ایرانی نشان داد که الگوی مفروض میانجیگری کامل هیجان‌های تحصیلی مثبت و منفی، در رابطه اسنادهای علی مثبت و منفی و خودنظم جویی تحصیلی با داده‌ها برازش مطلوبی داشت. به بیان دیگر، نتایج مطالعه حاضر از واسطه‌گری کامل هیجان‌های تحصیلی مثبت و منفی در رابطه اسنادهای علی مثبت و منفی و خودنظم جویی تحصیلی به طور تجربی حمایت کرد.

نتایج مطالعه حاضر با دفاع از ویژگی کارکردی هیجان‌های مثبت و منفی در رابطه بین اسنادهای علی انتطباقی و غیرانتطباقی با خودنظم جویی تحصیلی، از آموزه‌های مفهومی نظریه اسناد در بافت مطالعاتی پیش‌بینی رفتارهای پیشرفت‌مدارانه از طریق منابع اطلاعاتی ناوابسته به توانایی مانند ارزیابی‌های شناختی و اسنادهای علی به طور تجربی حمایت کرد. به بیان دیگر، نتایج مطالعه حاضر همسو با مارتين (۲۰۰۴) و مارتین (۲۰۰۸) از نقش اطلاعاتی هیجان‌های پیشرفت مثبت و منفی به مثابه یک منبع عظیم اطلاعاتی در پیش‌بینی وضعیت انگیزشی فراگیران از طریق اسنادهای علی به طور تجربی حمایت کرد. بنابراین، نتایج مطالعه حاضر همسو با جهت‌گیری مفهومی نظریه اسناد نشان می‌دهد که پیش‌بینی تبعات انگیزشی استفاده از اسنادهای علی انتطباقی و غیرانتطباقی در موقعیت‌های پیشرفت از طریق الگوی هیجان‌های پیشرفت فراخوانده شده ممکن می‌شود. به بیان دیگر، نتایج مطالعه حاضر همسو با منطق مفهومی نظریه اسناد نشان می‌دهد که حلقة مفهومی «هیجان» در پیوند دو قلمرو مفهومی «شناخت» و «انگیزش» به یکدیگر از نقش قابل ملاحظه‌ای برخوردار است.

علاوه بر این، نتیجه‌های مطالعه حاضر با دفاع از نقش واسطه‌ای هیجان‌های پیشرفت در رابطه بین اسنادهای علی و خودنظم جویی تحصیلی فراگیران، شواهد متقنی را در دفاع از آموزه‌های مفهومی نظریه کترل - ارزش هیجان‌های پیشرفت (پکران، ۲۰۰۶، ۲۰۰۹) فراهم می‌آورد. به بیان دیگر، نتیجه‌های مطالعه حاضر همسو با زیربنایی مفهومی منتخب در نظریه کترل - ارزش هیجان‌های پیشرفت، در بافت مطالعاتی پیش‌بینی رفتارهای پیشرفت - مدرانه فراگیران از طریق منابع تغییرپذیری ناوابسته به توانایی مانند اسنادهای علی، از انتخاب مدل‌های فرایندی شامل شونده دایره‌های مفهومی مداخله شناخت، هیجان و

⁵². Broaden-and build theory of positive emotions

⁵³. Cognitive flexibility

⁵⁴. Empowering interpretations

⁵⁵. Resilience

پیشرفت‌مدارانه مستلزم تأکید همزمان بر سه حوزه معنایی مداخل شامل شناخت، هیجان و انگیزش می‌باشد.

منابع

Artino, A. R., & Jones, K. D. (2012). Exploring the complex relations between achievement emotions and self-regulated learning behaviors in online learning. *Internet and Higher Education*, 15, 170–175.

Basturk, S., & Yavuz, I. (2010). Investigating causal attributions of success and failure on mathematics instructions of students in Turkish high schools. *Social and Behavioral Sciences*, 2 (2), 1940–1943.

Buric, I., & Soric, I. (2012). The role of test hope and hopelessness in self-regulated learning: Relations between volitional strategies, cognitive appraisals and academic achievement. *Learning and Individual Differences*, 22, 523–529.

Fredrickson, B. L. (2013). Positive emotions broaden and build. *Advances in Experimental Social Psychology*, 47, 1–53.

Fredrickson, B. L., & Cohn, M. A. (2008). Positive emotions. In M. Lewis, J. Haviland-Jones & L. F. Barrett (Eds.), *Handbook of emotions* (pp. 777–796). (3rd ed.). New York: Guilford Press.

Goetz, T., Cronjaeger, H., Frenzel, a. C., Ludtke, O., & Hall, N. C. (2010). Academic self-concept and emotion relations: Domain specificity and age effects. *Contemporary Educational Psychology*, 35, 44–58.

Goetz, T., Nett, U. E., Martiny, s. E., Hall, N. C., & Pekrun, R. Dettmers, S., & Trautwein, U. (2012). Students' emotions during homework: Structures, self-concept antecedents, and achievement outcomes. *Learning and Individual Differences*, 22, 225–234.

Hawi, N. (2010). Causal attributions of success and failure made by undergraduate students in an introductory-level computer programming course. *Computers & Education*, 54 (4), 1127–1136.

Hu, L.-T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6, 1–55.

Huang, C. (2011). Achievement goals and achievement emotions: A meta-analysis. *Educational Psychology Review*, 23, 359–388.

Kim, C., & Hodges, C. B. (2012). Effects of an emotion control treatment on academic emotions, motivation and achievement in an online mathematics course. *Instructional Science*, 40, 173–192.

King, R. B., & Gaerlan, M. J. M. (2014). High self-control predicts more positive emotions, better engagement, and higher achievement in school.

یک طرح تحقیقاتی آینده‌نگر که در آن تمامی اندازه‌گیری‌های به عمل آمده از مفهوم‌های مختلف در فواصل زمانی متفاوت انجام می‌شوند، روابط علی بین سازه‌های روان‌شناسی چندگانه را در الگوی ساختاری مفروض بیازمایند. بنابراین، با هدف کسب اطلاع از تغییرپذیری یا عدم تغییرپذیری ویژگی‌های کارکردی مفهوم‌های منتخب در مدل مفروض، جمع آوری اطلاعات به کمک یک طرح تحقیق طولی پیشنهاد می‌شود.

دوم، نتیجه‌های مطالعه حاضر همچون بسیاری از مطالعه‌های دیگر به دلیل استفاده از ابزارهای خودگزارشی به جای مطالعه رفتار واقعی ممکن است مشارکت کنندگان را به استفاده از شیوه‌های مبتنی بر کسب تأیید اجتماعی و اجتناب از بدنامی مربوط به عدم کفايت فردی ترغیب کند. به بیان دیگر، به منظور تأیید مقیاس‌های خودگزارشی از مشاهده رفتاری و دیگر شاخص‌های بالینی استفاده نشد.

سوم، با توجه به آن که نمونه مطالعه حاضر فقط از بین دانشجویان دانشگاه قم انتخاب شدند، بنابراین تعمیم‌دهی ویژگی‌های کارکردی مفهوم‌های منتخب در مدل مفروض، نیازمند انتخاب گروه‌های نمونه دیگری مانند نوجوانان و معلمان می‌باشد. بنابراین، با توجه به وفور مطالعات انجام شده در حوزه هیجان‌های پیشرفت در گروه‌های سنی مختلف و با توجه به نقش تفسیری تجربه‌های هیجانی معلمان در موقعیت‌های پیشرفت، توصیه می‌شود که کارکرد کیفیت‌های روان‌شناسی منتخب در مدل مفروض با هدف پیش‌بینی بهزیستی حرفة‌ای معلمان، در این گروه نیز مطالعه شود.

چهارم، با توجه به نقش تفسیری متغیر جنس در بافت مطالعاتی هیجان‌های پیشرفت، عدم آزمون تغییرپذیری^{۵۶} جنسی روابط ساختاری در مدل مفروض، یکی دیگر از محدودیت‌های مطالعه حاضر را تشکیل می‌دهد. بنابراین، با توجه به نقش تفسیری غیرقابل انکار متغیر جنس در قلمرو مطالعاتی هیجان‌های پیشرفت، پیشنهاد می‌شود که روابط ساختاری مفاهیم منتخب در مدل مفروض در دو جنس با یکدیگر مقایسه شوند.

در مجموع، نتایج مطالعه حاضر با حمایت تجربی از نظریه اسناد به مثابه یک چهارچوب مفهومی قابل دفاع در قلمرو مطالعاتی روی آوردهای معاصر نسبت به انگیزش پیشرفت تحسیلی، نشان می‌دهد که یکی از مطمئن‌ترین انتخاب‌های مفهومی با هدف تفسیرپذیری اشکال مختلف رفتارهای

^{۵۶}. Invariance

- Personality and Social Psychology, 57, 749-761.
- Rusk, N., Tamir, M., & Rothbaum, F. (2011). Performance and learning goals for emotion regulation. *Motivation and Emotion*, 35, 44–460.
- Seifert, T. L. (2004). Understanding student motivation. *Educational Research*, 46(2), 137-149.
- Tuominen-SoiniN H., Salmela-Aro, K., & Niemivirta, M. (2012). Achievement goal orientations and academic well-being across the transition to upper secondary education. *Learning and Individual Differences*, xxx (2012) xxx–xxx.
- You, J. W., & Kang, M. (2014). The role of academic emotions in the relationship between perceived academic control and self-regulated learning in online learning. *Computers & Education*, 77, 125-133.
- Weiner, B. (1986). An attributional theory of motivation and emotion. New York: Springer-Verlag.
- European Journal of Psychology of Education, 29, 81–100.
- Kline, R. B. (2005). Principles and practices of structural equation modeling. New York: Guilford.
- Komarraju, M., & Dial, C. (2014). Academic identity, self-efficacy, and self-esteem predict self-determined motivation and goals. *Learning and Individual Differences*, 32, 1-8.
- Martin, A. J. (2008). Enhancing student motivation and engagement: The effects of a multidimensional intervention. *Contemporary Educational Psychology*, 33, 239–269.
- McClure, J., Meyer, L. H., Garisch, J., Fischer, R., Weir, K. F., & Walkey, F. H. (2011). Students' attributions for their best and worst marks: Do they relate to achievement? *Contemporary Educational Psychology*, 36 (2), 71-81.
- Meyers, L. S., Gamst, G., & Guarino, A. J. (2006). Applied multivariate research: Design and interpretation. Sage publication. Thousand Oaks. London. New Dehi.
- Natale, K., Aunola, K., & Nurmi, J. E. (2009). Children's school performance and their parents' causal attributions to ability and effort: A longitudinal study. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 30 (1), 14-22.
- Hsieh, P. P., & Schallert, D. L. (2008). Implications from self-efficacy and attribution theories for an understanding of undergraduates' motivation in a foreign language course. *Contemporary Educational Psychology*, 33 (4), 513-532.
- Pekrun, R. (2000). A social-cognitive, control-value theory of achievement emotions. *Advances in Psychology*, 131, 143-163.
- Pekrun, R. (2005). Progress and open problems in educational emotion research. *Learning and Instruction*, 15, 497–506.
- Pekrun, R. (2006). The control-value theory of achievement emotions: Assumptions, corollaries, and implications for educational research and practice. *Educational Psychology Review*, 18, 315–341.
- Pekrun, R. (2009). Emotions at school. In K. R. Wentzel & A. Wigfield (Eds.), *Handbook of motivation at school* (pp. 575–604). New York: Routledge.
- Pekran, R., Elliot, A. J., & Maier, M. A. (2006). Achievement goals and discrete achievement emotions: A theoretical model and prospective test. *Journal of Educational Psychology*, 98 (3), 383-397.
- Pekran, R., & Stephens, E. J. (2010). Achievement emotions: A control-value approach. *Social and Personality Compass*, 4, 238–255.
- Peterson, C., Semel, A., von Beayer, C., Abramson, L. Y., Metalsky, G. I., & Seligman, M. E. P. (1982). The attribution Style Questionnaire. *Cognitive Therapy and Research*, 6, 229- 286.
- Ryan, R. M., & Connell, J. P. (1989). Perceived locus of causality and internalization: Examining reasons for acting in two domains. *Journal of*